

24.	P	ROJSTVO JANEZA KRSTNIKA	Otoče Suherna	17.30 20.15	† Zvoneta Pleterski in starše blagoslov križa na Suherni <i>LEPO POVABLJENI!</i>
25.	T	Dan Državnosti	Otoče	14.00	† pogreb Stjepana Bartolić
26.	S	Jožef Maria Escriva, duh.	Kamna Gorica	17.00 17.30	po namenu sestanek za ŽPS in ključarje
27.	Č	Ema Krška, kneginja	Dobrava	17.30	po namenu
28.	P	Irenej, škof			maše v fari ne bo
29.	S	PETER IN PAVEL, apostola	stolnica Dobrava	9.00 17.00	posvetitev novomašnika Matjaža Venta, iz župnije Dob † Olgo Guzej
30.	N	13. NEDELJA MED LETOM	Kamna Gorica	8.00	†† starše Bajželj in Valančič
1.	P	Estera, SP žena	Otoče	17.30	† Stjepana Bartolić, 7. dan
2.	T	Frančišek Regis, red.	Kamna Gorica	17.30 18.00	†† Arh in Jelenc priprava na krst za starše in botre
3.	S	Tomaž, apostol			maše v fari ne bo
4.	Č	Urh, škof	K. Gorica	8.50	ZAČETEK ORATORJA maše v fari ne bo
5.	P	CIRIL IN METOD, ap. Slovanov	K.Gorica Kamna Gorica	14.00 17.30	popoldne obhajam bolnike po namenu
6.	S	Marija Goretti, muč.	Dobrava	17.00	po namenu (g. Jože Tomšič)
7.	N	NEDELJA SPOVENCEV PO SVETU	Kamna Gorica K.Gorica	8.00 15.00	† Jožeta Golmajerja in starše (p. Tomaž Podobnik) ORATORJSKA MAŠA (g. Tomšič)

6. julija se odpravljam na Poljsko in me v fari ne bo do 14. julija. V tem času me bodo nadomeščali različni duhovniki. Vabim vas, da se jim pridružite pri sv. maši in da jim odprete cerkev. V primeru smrti se obrnite na dekana g. Andreja Župana v Radovljico (tel. 041 861 411)

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 2. Št. 13. (od 23. 6. do 7. 7. 2024)

POGOVOR Z RONALDOM J. RYCHLAKOM

Katoliški inštitut Vas vabi na pogovorni večer s profesorjem Ronaldom J. Rychlakom, ki nam bo s svojimi bogatimi izkušnjami in poglobljenim raziskovanjem zgodovine predstavil manj znane informacije. Tema pogovora bo **odnos med Sovjetsko zvezo in Katoliško Cerkvijo**. Posebno se bomo osredotočili na to, **kako je Sovjetska zveza podpirala ustvarjanje in širjenje dezinformacij ter se trudila spodkopavati napore Katoliške Cerkve in jo notranje uničiti.**

Ronald J. Rychlak je izredni univerzitetni profesor in nosilec katedre Jamie L. Whitten za pravo in vlado na Pravni fakulteti Univerze v Mississippiju, kjer je prejel najvišjo univerzitetno nagrado za raziskave in publikacije ter najvišjo univerzitetno nagrado za "postavljanje služenja drugim in skupnosti pred sebe."

V začetku tega leta je bil izglasovan za "Izjemnega profesorja prava." Prof. Rychlak je pravni svetovalec misije Svetega sedeža pri Združenih narodih in avtor številnih člankov ter dvanajstih knjig, vključno z "Hitler, vojna in papež," za katero je Kongregacija za zadeve svetnikov dejala, da je "dokončen" odgovor na obtožbe o brezbriznosti proti papežu Piju XII.

Pogovor bo v sklopu programa *Ad fontes* (k izviro) potekal v sredo 26. 6. ob 16 uri na Fakulteti za pravo in ekonomijo pri Katoliškem inštitutu na Krekovem trgu 1, Ljubljana. Lepo vabljeni.

S. Maffi, M. Špelic: DA BI BILO UPANJE BOLJ UPANO

Veren ali neveren človek pozna besedo prihodnost in o njej razmišlja. V nekatoških medijih so redne rubrike horoskopi in vedeževanja. To so skušnjave, ker ne vemo, kdaj vedeževalcu prišepetava hudobni duh, ki bi rad zavajal. Zato je katoliški nauk naravnani proti vedeževanju.

Mi imamo preroke, ki prinašajo Gospodovo besedo, in ta beseda zadeva tudi prihodnost. Navidez gre za isto stvar. Vedeževalec in prerok, oba spregovorita o vaši prihodnosti. Od Boga prihaja resnica, od drugega pa je resnici vedno primešano nekaj laži. Potrebno je **razločevanje**. Stvar Božje prihodnosti je predvsem obljuba. Bog je tisti, ki za našo prihodnost daje obljube. Bog nam obljublja, kaj nam bo dal. Starši tudi svojim otrokom kdaj na pedagoški način obljubite, običajno s pogojevanjem: če boš naredil..., potem dobiš... Bog ravna podobno: če boste izpolnjevali moje zapovedi, bom vaš Bog in vas bom pripeljal v deželo, kjer tečeta mleko in med.

Vedeževalec tudi včasih govori resnico, vendar prida še še kapljico od hudega in tako vse izpridi. Zato za nas velja splošno načelo, da se horoskopov ne bere in se po telefonu ne kliče vedeževalcev.

Težava se poveča, ko si človek z vedeževanjem hoče pridobiti oblast nad prihodnostjo, ko želi biti gospodar svoje prihodnosti. S tem želi utrgati sadež spoznanja jutrišnjega dneva, da bi obvladal svojo prihodnost. A prihodnost nam je podarjena in jo moramo sprejemati, ker je stvar obljube, in vemo, kaj nam Bog obljublja. Da bi to obljubo lahko slišali in razumeli v vsej njeni težavnosti, moramo imeti tudi vpogled v preteklost. Človek je bitje, ki gleda v eno in drugo smer. Pomemben je pogled v preteklost, kajti na osnovi preteklih izkušenj imamo lahko zaupanje v prihodnost. Tako se pri sveti maši, ko beremo božjo besedo, in v evharistični molitvi spomnimo, kaj vse je že Bog storil za nas, ko nas je Jezus Kristus odrešil s svojo smrtjo in vstajenjem. Spominjanje ni zgolj nostalgija po lepih starih časih, saj je bil Bog z nami in nas reševal iz nemogočih okoliščin in nas pripeljal v to bogato deželo, kjer tečeta mleko in med. Spomin na preteklo je temelj trdnega upanja, s katerim pričakujemo prihodnost v Božji slavi.

Kje danes v vsakdanjem življenju izražamo svoje upanje? Kaj je predmet našega upanja? Politiki upa na zmago na volitvah. In kaj vse je pripravljen storiti v volilni kampanji! Vozijo se z avtobusi po Sloveniji, oblikujejo spletne strani, nastopajo v medijih, predstavljajo ljudem svoje obljube, pogosto se poslužujejo tudi laži. Nato čakajo, kakšen bo volilni rezultat.

Potem upanje na zmago v športu: na kolesarskih dirkah, na nogometnih tekmah, v košarki, rokometu, v atletiki in še kje. V poklicnem življenju pričakujemo in upamo, da bomo napredovali, da bomo nagrajeni s povišano plačo, pričakujemo povišano pokojnino, pričakujem sezonske razprodaje in drugo. Potem upamo na lepo vreme, uspešno končano šolanje, da dobimo delo, kjer bomo naredili veliko dobrega in zraven še kaj zaslužili, potem je tu upanje na upokožitev, upanje na dober dom za ostarele, kjer bo tudi cerkev blizu. Iz obdobja v obdobje nas na življenjski poti spremljata upanje in hrepenenje.

Sv. Frančišek Asiški je prerok upanja. Upanje na odrešenje, upanje v prihodnost in upanje v nebeško kraljestvo. Tudi vsi mi smo preroki. S krstom smo nastopili preroško službo (to ne pomeni, da bomo komu brali iz usedline kave), ampak smo preroki, ko se pogovarjamo z Bogom in o njem, ko se z njim družimo. Če od njega kdaj dobimo kakšno sporočilo, smo ga dolžni posredovati. Kako pomembno je razločevati duhove najprej pri sebi, da ločimo prerokovanje od vedeževanja, kje je hrepenenje po oblasti nad prihodnostjo in kje ponižno posredovanje Božjega načrta.

Če dobim od Boga sporočilo, dobim tudi njegovo zagotovilo, da je to tisto pravo, kar moram povedati, a z vso skromnostjo in previdnostjo, brez pripisa: »Tu sem zdaj jaz rešitelj tega človeka, jaz ga moram rešiti pred to

nevarnostjo!« Ne! Bog je tisti, ki rešuje, jaz sem samo njegovo orodje. In če jaz zatajim in ne povem naprej, ima Bog verjetno še kakšno rezervo, da bo to uredil. Samo jaz sem zamudil priložnost, da bi bil orodje v Božjih rokah.

Sv. Frančišek je bil in je še danes pravi prerok. Ostal je ponižen vse življenje, rešil je in rešuje ogromno ljudi pred hudim duhom, pred pogubljenjem, prinesel je odrešenje, ker je prinašal Kristusa in njegovo besedo...

V tistem času, ko je živel sv. Frančišek, so se pojavljale pogoste razprave o evharistiji, o Kristusovem telesu, ali je bilo telo, ki ga je imel na zemlji ali je simbolno telo. Frančišek je takrat svojim bratom dal trideset besedil v obliki opominov, s katerimi jih je spodbujal, da so o njih premišljevali. Tudi danes marsikdo površno dojema evharistijo zgolj na simbolni ravni. Že 4. lateranski koncil je leta 1215 dal odgovor o prebistvenju kruha v resnično Jezusovo telo. To sicer nima človeške celične strukture, razen pri evharističnih čudežih, ko med evharistijo hostije zakrvavijo in postanejo meso ali se v kelihu pojavi človeka kri. Hostija ohrani vse fizikalne in kemične lastnosti kruha, v veri pa sprejemam, da je to Kristusovo telo, kar potrdim, ko rečem: »Amen.« ...

Sv. Frančišek je tudi zapisal: ...»Gospodov duh, ki prebiva v svojih vernih, je torej tisti, ki sprejema presveto Gospodovo telo in kri. Vsi drugi, ki nimajo od istega duha, in si ju drznejše prejemati, si sodbo jedo in pijejo. Zato pa, človeški sinovi, kako dolgo boste še zakrknjenega srca? Zakaj ne spoznate resnice in ne verujete v Sina Božjega? Glejte, vsak dan se poniža, prav tako kot takrat, ko je 's kraljevskega prestola' stopil v telo Device. Vsak dan pride k nam v ponižnosti. Vsak dan stopa iz Očetovega naročja na oltar v duhovnikove roke. In kakor se je svetim apostolom prikazal v resničnem telesu, tako se tudi nam sedaj kaže v posvečenem kruhu. In kakor so oni ob gledanju na njegovo človeško naravo videli samo to njegovo človeško naravo, vendar pa so verovali, da je Bog, ko so ga gledali z duhovnimi očmi, tako naj tudi mi, ko na kruh in vino gledamo s telesnimi očmi, sprevidimo in trdno verujemo, da sta to njegovo živo in resnično najsvetejše telo in kri. Tako je Gospod vedno s svojimi zvestimi, kakor sam govori. 'Jaz sem z vami vse dni do dovršitve sveta'«....